

СВЯТА СОВЕЦКІХ СТРАЛКОЎ

Вялікая «Дзень савецкага стралка» — гэта абаронная свята савецкага народа. Стралковы спорт карыстаецца шырока папулярнасцю сярод працоўных, а таксама і сярод нашай моладзі. Пастарынамі нашай краіны ў 1881 і ў 1904 гадах праводзіліся першыя таварышчэскія аб абавязковай трымацца парод у спецыяльнай гатунасці выкажана сярод патрыятычнай моладзі краіны новую змаганне рознымі сродкамі абавязкова. Мільёны савецкіх грамадзян уцягваюцца ў стралковыя гурткі, з энтузіязмам злучаюць ваенную справу, асабліва ж у востры момант вайны.

У кожным годзе мноства пераможцаў стралковых спаборніцтваў. У 1936 годзе майстар Іван Іванавіч Аляксееў упершыню ў свеце выбіў 400 ачкоў з 400 магчымых. Праз год той-жа рэкорд паказаў лётчык Іванавіч, а ў 1939 годзе гэты рэкорд перамагчы ўспялі паўтарыць і яшчэ некалькі стралкоў нашай краіны т.т. Міхай, Гавароў, Промыслаў, Сікараў і Ароў.

1939 год быў значна больш ўспрымным для стралкова-спартыўнай работы і пачынаўся ў нашай краіне стралковыя спаборніцтваў міжнародных званняў. У міжнародных званнях спартыўных саюзных клубаў каманда Цэнтральнага саюза-спартыўнага клуба ЦС Асоавіяцкага СССР паказала выдатныя вынікі, выбіўшы 1991 ачкоў з 2000 магчымых. 3 21 перамога месца на спаборніцтвах 17 зававаў каманда савецкіх мяшчан.

Многачыслены Асоавіяцкіх выхаванцаў у іх рэчах не лічы тысячы майстроў стралкова агню, паказваючы сваё стралкова майстэрства на неаднародных спаборніцтвах і ва ўмовах сучаснага бою.

Асоавіяцкіх Беларусі па праву гаршчыць лепшымі варашылаўскіх стралкамі. Яны выхаваны і названы асоавіяцкімі арганізацыямі. Член калгаса «Шлях аўта» Багушэўскага раёна, комсомолец в. Вінікаў на праведзеных пачаў раённых спаборніцтвах выбіў 50 ачкоў з 50 магчымых. Каманда гэтай сельсавету ў колькасці 5 чалавек дала 25 падаўляючых 25 магчымых.

Каманда сельсавета «Чырвоны сцяг» Іванавіч раёна, на спаборніцтвах выбіла 10 ачкоў з 250 магчымых. Удзельнік гэтай каманды тав. Вістуноў з 50 магчымых выбіў 49 ачкоў.

Відчутым поспехам дабіваюцца і юныя стралкі нашай рэспублікі. На асабліва хваляючых іх выніках рэспубліканскіх абаронных спаборніцтвах пачаў і школьнікаў каманда Мінскай абласці ў складзе Рова, Раковіча, Іваненка, Карпенкіна і Шышка выбіла 235 ачкоў з 250 магчымых. Стралкачы на хваляючых 100 страў па паўляючых іх выніках, пачаў (Мінск) параў і міншэ 149 разоў з 50 магчымых.

У рэчах Асоавіяцкіх зараз пачынаюцца ілі тысячы майстроў агню, гатовых і

любую мінуту са зброяй у руках высту-піць на абарону нашай любімай радзімы.

Надрыхтоўка да «Дня савецкага стралка» ў Беларусі суправодзілася ўдзельным стралковага спорта. У бягучым годзе Асоавіяцкім надрыхтавана звыш 30 тысяч варашылаўскіх стралкоў I ступені, каля тысячы стралкоў II ступені, а звыш 5 тысяч юных варашылаўскіх стралкоў. Зараз у стралковых гуртках рыхтуюцца новыя тысячы майстроў меткага агню.

У «Дзень савецкага стралка» пафэмна ў гарадах і раённых цэнтрах Беларусі праводзіцца масавыя стралковыя спаборніцтвы, абаронныя масовыя адрываюцца выстаўкі дасягненняў стралковага спорта. Паспехі ў стралковай рабоце Асоавіяцкіх даволі значныя, але яны яшчэ даўна не адпавядаюць паставленым перад таварыствам задачам.

Святкаванне «Дня савецкага стралка» ў бягучым годзе супадае з пераходам Асоавіяцкіх на комплексную надрыхтоўку варашылаўскіх стралкоў. Новымі праграмамі надрыхтоўкі стралкоў прадугадываецца, каб, рыхтуючыся стаць варашылаўскімі стралкамі, не толькі маглі метка стралкаць, але і разабрацца ў складанай бявой абстаноўцы, былі фізічна развітымі, умелі перадаваць пераможны, ма-савіравацца, свечасова прымаць рудыя прапановы, добра дзейнічаць штыком і лапатай. Вось чаму верз выкажыцца ўва-га пачынаюць быць звернута на стварэнне ўмоў для высокакласнай надрыхтоўкі варашылаўскіх стралкоў.

Масавыя развіццё стралкова-спартыўнай работы імкліва без адпаведнай матэрыяльнай базы, праў, стралкі, іспу-чыны ў Беларусі пры ні ў якім разе не могуць забяспечыць неабходны разварот масавы надрыхтоўкі варашылаўскіх стралкоў. Трэба адзначыць, што арганізацыі Асоавіяцкіх не яшчэ бараняць за максималнае скарыстанне праў. У Вара-шэ, напрыклад, азімні ў горадзе больш менш абсталяваны цір не функцыянуе на працягу амаль трох год.

Непрымае становішча з цірамі і ў Мін-ску. Цір гарадскога стралковага клуба значна ператужаў, у той час, як азімні не заруханы пры ВУ, прадырмстваў і шпал горада.

Перахоўваючы на комплексную надрых-тоўку варашылаўскіх стралкоў, кіруючы органы Асоавіяцкіх абавязаны павесці са-праўды большыя парак у ціравых гаспадары, разгарнуць сістэматычную работу па выхаванню інструктараў стралковай справы.

«Дзень савецкага стралка» пачаў быць праведзены пад знакам масавага разгорт-вання стралковага спорта, больш шырока ахопу працоўных надрыхтоўкай да злучы норм «ВС», стварэння настайнага дэпартаменту стралковага мадэлі. Пачаўся для нашай радзімы новыя тысячы варашылаўскіх стралкоў — майстроў мет-кага агню.

Л. ГОРФІННЬ.

Брыгада пачаўшы сельсаветаўскай арміі імені Варашылава (Брэсцкі раён) б'юць калгасныя страў для хваляючых перамаг Урэдлава. Фото В. Лушкіна (фотарэдакцыя ВЕЛТА).

ПА-СТАХАНАЎСКУ ЎБЯРОМ БАГАТЫ ЎРАДЖАЙ

Цірэць па полю і радуешся. Як мора, хваляюцца калгасныя пасевы. Важа ка-жэцца буйны колад. Так і хочацца ху-чэй сесці на камбайні і як прыгарынімі чэрпачь жыта, залацістую шпаніцу, яч-мень і аёс.

Ціпер і рамастную свай камбайна. Праверыла падшпанікі, зніжыла качку. Агледзела сядоматра, памянша шпакні, замацавала іх. Грохат занесла да стожара па рамонт.

Штыт рэжучага апарата хрыўляны — у іх хуцка разб'юцца гняздо замаца-вання балта. Я рашыла ўстаўці туні шарыкашпанік, але пасуль што не знаходжу абымкі патрабаванага памеру. Ка-лі ўдася рабіць гэта, то значна змен-шыцца знос шатуноў, з значыцца, змен-шацца працэнт камбайна.

Днямі закончу рамонт і пайду ў свае калгасы выбіраць участкі. На ўчастку без імак, пшэ і камейнаў раўней ідзе машы-на, ячэй рэгуліраваць работу рэжуча-га апарата. На іржонны, каміяныя участку не пацпець пахадзіць рычак, як ужо затупілі ці сапсавана нож, камбайн працягвае. Работа, асабліва ў часе ўор-кі, не чакае.

У 1939 годзе за сезон паўночным кам-байнам у ўорала ў калгасе «Чырвоныя калы» і «Большыкі» 145 гектараў пры-плане 80 гектараў. Можна было ўорыць больш, калі-б калгасы добра абслугоўвалі машыны. Здаралася, што надворы пача-ліся забіраць аёжжа, калгаснікі зрабілі абымкі вуглі і камбайн працягваў.

На машыну не маглі скарыцца, бо да-жэдала яе, як сваё вока. Закончыўшы ра-

боту, з вечара агледжу камбайн, выяўлю дэфекты, адлучу палатно, а перад да-жэць звыш зніку яго і тады іду адпачы-ваць.

Раніцай выпраўлю неадолны, заману часткі, змажу іх і пачынаю работу. Як толькі здырца якая астаноўка, зноў змаваю рабочыя часткі. Гэтым у значнай меры пачаўся знос камбайна.

У запасе трэба мець парнічныя вількі і нацэпленыя звадзачкі. У мінутым годзе пры пераездзе з калгаса ў калгас у машыны лопнула парнічныя вількі. Калгасны назваў Адам Пахомчык ішо па-майстэр-скую аказалі яе і машына працавала ўвесь сезон. Каб не было такога казала, ідэй машыны, бязь ў МТС за вількі.

Ідэяў ў газете «Звязда» я прычыта-ла сацыялістычнае абавязальнасця кам-байнера Жабіцкага МТС ордэнаўскага Вла-дыміра Гараўцова. Майстар ён выхаты і добра паправаўшы, зможа ўорыць кам-байнам «Сталінец» 1000 гектараў.

Працуючы на паўночным камбайне, я не магу мерць сваю працу тысячаў гектараў, але ўдвая перавыканаць план можна.

Абавязавана оёжжа за сезон уорыць 160 гектараў. На сацыялістычнае спабор-ніцтва выдзіла камбайнера нашай МТС Сямёна Казаква. Разгортваючы спаборні-цтва, мы па-стэханаўску ўборам багаты калгасны ўраджай.

Зіна БЯЗДЮДАВА, камбайнера Смальянскай МТС, удзельніца Усесаюзнай сельсагга-падарчай выстаўкі.

Па прыкладу знатнага аўдавода

ЧАВУСЫ. Па прыкладу знатнага аўда-вода рэспублікі тав. Барушкава калгасні-кі сельсавета «Комітэр», Хальскоў-скага сельсавета, арганізавалі дасіне 20 асеп. Для зручнасці дасіне абсталяваны спецыяльнымі стані.

За першыя пяць дён калгас падаў 57 літраў асепка малака, якое здала на маслазавод для вырабу брынзы.

(ВЕЛТА).

МАЛЕНЬКІ ФЕЛЬЕТОН КАСА САБЕДАПАМОГІ

У нас пытаюць: — Што трэба для таго, каб стаць ін-жынерам?

Адказваем: — Не трэба канчаць вышэйшай наву-чальнай устаноў. Дыплом таксама не патрэбен. Усё гэта даўно ўсталява. Даста-ткова мець неакончаную хатнюю асвету, блізка адзінства з кіраўніком устаноў і жаданне атрымаць стаўку інжынера.

У нас пытаюць: — Як быць у такім вышадку. Чала-век хоча атрымаць прэмію. Але нічо не хоча яго праправаць. Што яму рабіць?

Адказваем: — Калі гуртка ідзе аб кіраўніку устаноў, то ён пачынае сам сабе прамі-раваць і зрабіць выхад, што яго прамі-равалі.

Варанчук Ш. І. працуе ў Белкаапро-мове. Пасада — інжынер. У яго няма вышэйшай асветы. І не трэба. Зноў ёсць загад. А раз ёсць загад — бухгалтэрыя выдзялае зарплату.

Чым-жа займаецца гэты інжынер? Буды паправава яго тэхнічнай мьслы? Якія адгукі робіць ён у галіне тэхнікі і чым ён з'яўляе свет?

Аказваецца, тэхнічная мьслы Варанчу-за накіравана да таго, каб... пабольш раз-в'язань у камандыроўкі. Новыя месцы, но-выя ўражаны. І ён раз'язджае. У Гомель, Магілёў, Пінск і іншыя гарады. На праця-гу іліі месяцаў ён два з палавінаю быў у камандыроўках. Калі гэта пераво-сілі на мову лібаў, то атрымаецца сума каля трох тысяч рублёў.

Моты камандыроваць вельмі сур'ёзна і адказныя: Для ўзмацнення скурзагатавак. Для арганізацыі скурзагатавак. Для разгортвання скурзагатавак. Для забяспечэння скурзагатавак.

Як бачыць, крайняя неабходнасць і неадкладнасць камандыроваць — у наў-пачас. Ці быць можа думаець, што Гомель або Магілёў могуць абысціся без Варанчука? Гэта пачка сабе нават уявіць, што-б здарылася — ачыні зруч, поўлі праца. Хто-б узяўшы, арганізаваў, раз-гортваў, адбяспечыў? Буйныя гарады нашай рэспублікі без інжынернай дапамогі Варанчука проста ак без руц.

Юхавіч І. А. таксама атрымае стаў-ку інжынера, хоць інжынерам ніколі не быў.

Ёсць прапанова прэсці Наркамасветы ўключыць Белкаапромомет у лік дэпарта-ментальных навуковых устаноў па спе-цыялістаў.

Увогуле, калі хочаць стаць інжынерам, не маючы вышэйшай асветы, ідзіце ў Белкаапромомет. Дыплом? Непатрэбен. Хіба гэтую ўжо велькікую ролю можа ад-гравіраваць дыплом інжынера для ўзмацнення скурзагатавак?

За пяць месяцаў Белкаапромомет рас-ходваў на камандыроўкі больш 80 тысяч рублёў.

Слоў няма, гэта вельмі багатая арга-нізацыя. Грошай там — многа.

Але побач з дасягненнямі ёсць у гэ-тай арганізацыі Гольдзіні. Ён таксама, як гаворыцца, ірае не апошняму сярніку ў гэтым аркестры.

Гольдзіні займае пасадку наменскага за-глядчыка кулінаўскага.

Асноўны яго занятак — расходванне сродкаў.

Дадатковы занятак — устройка веча-роў і банкетнаў з гарачымі напійкамі і ха-лоднымі закускамі.

КАЛГАСНЫЯ ВАДАЁМЫ

Па раўніне між маренных угоркаў рас-лінуцца вёска Азярок. Назвалі вёскі ка-льмуніца пасевы. Па хвалях аёжжа пра-бача лёгкі вепер і знімае за зубчатай сі-ляной лесу. Недалёка зялёнымі радамі пад горку аёжжа малава са.

Чаму вёска названа «Азярок» — ні-чо не ведае. Не то што возера, а нават сажалкі добрай яма. Толькі водаціл ба-лішчэ вады ў ямках, з якіх выбраў торф на ўгнаенне. Тут калгаснікі пачы жы-ваць, млы блізка, браўі ваду для пачына-ня агародкаў. Зімой ваду дастаўляюць з рэ-чкі за тры кіламетры.

Пісьмо талаўцаў у калгасе сустрэлі з вясёлым уздам. Абомервалі яго на агудным сходы і адпаўнаша рашылі па-будоваць вадаск.

Над калгасам шуршыць пясак. Аркаціў Галавава лагодна панукае каля. Сонца і-сцявацца на сярнім пяску, які спрыта ка-дае на каёсёв Ульяна Кісёлева. На дош-ках грукучыць тачкі. З хрускам разраза-е лапата вадкавены дэбран. Ёва Кісё-лева падмае яго і атносіць у бок. Дэбран будзе выкажыцца ўсё дамба.

Васіль Істрабаў працуе на пару з жо-лчкі. Мар'я накапале тачку, Васіль ат-віль. Часта ён сам бярэцца за лапату і ламаеца. Трэба-ж выканаць свой сацыя-лістычны дагавор. Яны спаборнічаюць з брыгадай ахатчыкаў Івана Кісёлева.

За 14 дён сорака калгаснікаў з 8 па-водамі пабудавалі дамбу даўжыняй ў 360 метраў. Шырыня яе на пачатку — 7 ме-траў, па верку — 4 метры, вышыня — 1,5 метра. Возера зойме плошчу каля двух гектараў, сярэдняя глыбіня яго больш двух метраў. На беразе возера будоўца лезаць.

— Да гэтага часу недзе было таланы пампы, — гаворыць Пётр Базарын, — а цяпер у нас будзе добрая куцальня. Из самых глыбокіх месцаў абавязкова наста-віць вышку. У возеры можна будзе гала-ваць рыбу. Папушыць стаўку, ліччыць лі-нёў. Вадаск з'явіцца серабрастымі тала-мі, каналіцымі кіямі.

Днямі закінчылася земляныя работы. Сяляне вёскі Азярок, арганізаваныя ў калгасе «Нова» да 1939 года жылі на хутарах. Хутары стваралі многа невядо-м для калгаснай вытворчасці, не было на-ват вады. Сяліўшыся ў адны калгасны цэнтр, калгаснікі пабудавалі прыжо-кны клуб на 500 месца, будоўца вадаск во-зера, якое забяспечыць іх вадоў.

Пан Рудэў нічога не слухаў. Ён сядзеў спустошаны, разгублены, і ўсё цяраўзі сам сабе пра нейкую там тонкую сітуа-цыю.

— То-о-пная сітуацыя...

Дзсяткі і сотні тысяч рублёў расхо-дуюцца Белкаапромометам на пасадкі ка-лгасных мастацкай самадзейнасці. Гольдзіні бярэ на трыццаць, сорака тысяч рублёў і расходуе. Як, куды, колькі і для чаго — невядома.

Масавая мастацкая самадзейнасць у пракааперачы развіта дэрана. Гэта, ба-чыце, справа прапаганда і не звыш вы-датная. Вель адзін-два калгасныя на ка-каз. На іх расходуюцца шмат грошай. А Гольдзіні сядзіць сабе за гэтага вестра і, самадзельна ўокажыцца, грэе рукі.

Часта Гольдзіні праводзіць сваю культу-ра-масавую работу пад звыш бакалаў. У яго вельмі тонкі густ. Яму дастаўляе астаўчыцу асалоху сядзець і глядзець за дэраўнамі рахунак іспрыцца ў ба-калах шампанска. Ён слухае яго лшпен-не і яму здаецца, што гэта не шампан-скае, а «Музыкальны момант» Шуберта.

У Маскву на азімніху едзе калгасны самадзейнасці пракааперачы. Разам з калгасным едзе бібліятэкарыя куцальнік т. Мельнікава. Яна не ўдзельніча сама-дзейнасці. І не з'явіцца ў Маскву ні сцяваць, ні тапанаць перад публікай. Іншая справа ў вузкім кругу прышлелі. Тут можна што-небудзь спецы, ці станя-ваць, скажам «Машу», «Саму» ці «Са-снобо сэрце». Прашлята Мельнікава 7 дэй у гасцініцы «Москва», вядома, за кошт устаноў. І куцля там за гэтыя 7 дэй для бібліятэкары — дзве кілі. Нічога не скажам — мота апраўдае сродкі.

Людзі з шырокімі натурамі сядзяць на адказных крэслах у Белкаапромомеве. Прычым шырыня гэтых натур аднаба-вая, яна звязана толькі з грамадзкімі сродкамі.

Грашовую дапамогу — калі ласка. Прэмію — пачайце заяву.

Работнікам апарата Белкаапромомета выдана дапамогі і прэміі 61.000 рублёў. А ў апарате каля ста чалавек.

Добра, вядома, тым работнікам, якія блізка працуюць, маюць выдатныя па-казальнікі: іх прамяруюць. А што рабіць тым, у каго гэтых паказальнікаў няма, а прэмію ўсё-ж хочацца атрымаць? Па-трэба-ж нейкі выхад з гэтага безвыход-нага становішча.

І члены прэзідыума Белкаапромомета самі сабе выдзяюць дапамогу і самі сабе прамяруюць.

Браўцоў — нам, старшнікі прэзідыума, — 2.849 рублёў.

Славін — наменскі старшнікі прэзіды-ума — 1.350 рублёў.

Алякін — нам, старшнікі прэзідыума — 850 рублёў.

Левін — член прэзідыума — 2.260 р., Ізрайльскі — член прэзідыума — 850 руб-лёў.

Так што кожны, хто пачаў быў сабе праправаць, — праправаць. Пахрыўца-ных няма.

Трэба старшнікі прэзідыума Белкаапро-момета т. Марціну адрамантаваць вятару. Уставава залучае дагавор з рабочымі, ачылава 1.250 рублёў, і вятара адра-мантавана. Навошта плаціць са сваёй кішэні. Каку выдаты такія лішнія ро-ходы. Урэшце, якая розніца паміж Белка-апромометам і т. Марцініным. Белкаапро-момет — установа, а Марцінін — яе кі-раўнік. Чаму-ж не распаражэцца грашмы-ца устаноў, як сваімі.

Да гэтага часу нам былі вядомы такія касы: банкіўская каса, страхася, каса ўзаемадапамогі. Цяпер можна ўнесці ў гэты спісак новую касу — касу сабе-дапамогі. Першае адзначэнне гэтай касы знаходзіцца ў Белкаапромомеве.

С. КУНЯНСКІ.

Рыхтуюцца да прызыву ў РСЧА

У гэтым годзе Мінская абласць пасылае Чырвоную Армію добра абавязана, по-ўдзельна паўдзельна 1926—21 г. нара-жэння. Сотні прызыўнікаў, рыхтуючы-ся да прыняцця ачотнага звання воіна РСЧА, атрымаваюць у абаронных гурт-ках ваенныя спецыяльнасці. Каля пала-цкіх ўсё прызыўнікаў абласці аталі юрмы на значок «Варашылаўскі стра-лок», 35,8 проц. прызыўнікаў — на зна-чок «Гатоў да працы і абароны». На значок «Гатоў да ПШХА» здалі нормы 72,3 проц. прызыўнікаў.

Пры прызыве былі выяўлены неспы-сненныя і малалісьменныя прызыўнікі.

У іх іх прымававалі да шпал для прахо-джэння вучобы. Зараз больш 90 проц. малалісьменныя і малалісьменныя атрыма-лі асвету ў аб'ёме 4 класаў. Да іх пры-звыту неспысненнасць і малалісьменнасць будзе ліквідавана поўнацю.

Узровень рыхтуюцца да прызыву ў Кольскай раёне. Тут амаль усё пры-зыўнікі маюць абаронныя значкі, большая частка іх атрымава спецыяльнасць профе-раў, тэлеграфістаў і г. д. Добра па-стаўлена гэта работа і ў Племчаніцкім раёне.

(ВЕЛТА).

іто білі рабочыя в бровару. Ён ужо і не памятае, за што яго білі. А білі багата. І та касіла білі, і та маналіцы білі, білі і на старым і на новым рынку, білі на парывы. Дзе толькі не білі пана Рудэка, білі часцей таг, што небыла было зняціш і вінаватых. І часам адвадзала пана Рудэ-ва, што можа ад гэтага частага біцца па-мучыць крыху яго ясны розум, таму і не візе яго так.

Звысім праправаў пана Рудэка ад гэтых сумных думак.

І раптам зарыдалася такое, чаго Рудэка і ў жыцці не чакаў ніколі. Напшто яго сме-ляны білі ў яго думкі і сямелья мары, але яны ніколі не заходзілі так далёка, як гэта-вая сама што ні на вель жывае справа. Ён нават уцішчыў свой шпачыны нос, каб лішце перакачана, а ці не сон то. Не, не сон. Пана Рудэка ўкінула нават у халодны пот.

— Гэтка дэраўна смелася!

Ён не раз чуў аб шпалёнай храбрасці гэтага чалавека. Але, каб атаяць так пад самым ліхтаром, на гэтым жа людным мес-цы, дзе ў кожную хвіліну можна нагна-ціць на чалавека, атаяць так спакойна, і яшчэ цягачь нейкую там афішу, — гэта ўжо задужа... Гэта ўжо не падавалася ніякаму разуменню пана Рудэка.

Проста пера ілі, у якіх-небудзь паўра-дзю кроках, стаў гэты чалавек, га-лава ягога была апынена ў тысячы ало-тыя, якія наваліў жах на самога пана Рудэка... Чалавек, аб якім нават пісалі не адпачы ў газетах, як аб страпанага небеспаснай істоте для дэраўнаў... Ён жа нарабіў столькі неспрымных рэчаў не толькі для пана старосты і на-ваторай паліцыі... Гаворачы аб ім, нават моршчыліся вядомыя паны ў самай Варашэ...

О, пана Рудэка трасла як у ліхаманцы. Ён свенны пан бо, каб жа не ўпусціць залаты клас свай. Моіна туганушы па-на Рудэка, каб прапачуе ўсё-ж та-ны мяшок з шубай, усё-ж тыяны чала-век на памогу, пан Рудэка трыма кінуў з ваза і, выхатышы свой істалецік, крысчыў з ачакем:

— Руці ўоры!

Кры быў такі прапачыны — ледзь не сарваўся з галасы пан Рудэка — што сівы конь быў спудзіўся і прабег паўскай кро-

кі чатыры, канчаткова расштурхалі пана Рудэка, які, прапачыны добра вочы і ўгледзеўшы, што справа набы-ваючы сур'ёсны характар, пачаў быў не-малася спябач пана, каб як мага хуцкай быць пачаць ад тых падзей. Але тады ўжо характар у каля, які не дужа ўпа

